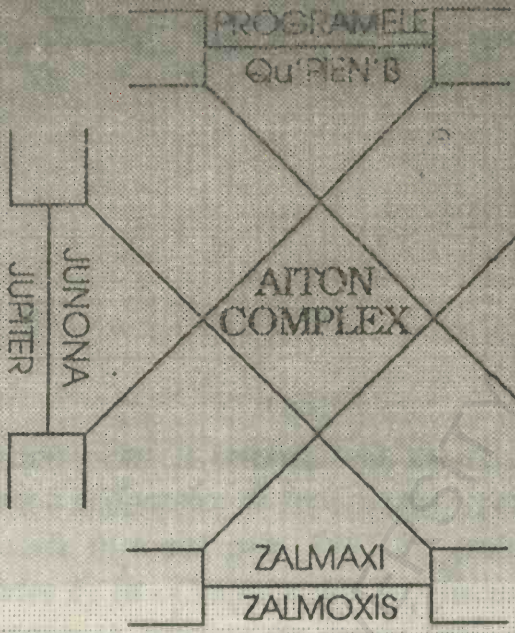

HAR
DE LA TOȚI
PENTRU TOȚI

IDEEA 1993

SOCIETATEA
DE ARTE
ȘI
ȘTIINȚE CECITALE

OMERON

AICI
ȘI OMENIE TOȚI

285949

BIBL. CENTR. UNIV.
„M. EMINESCU" IAȘI
II 285.949

BCU IAȘI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Aiton - cale și criteriu unic de scoatere de sub uitare a mijloacelor de întîi cuvînt; spațiu de zei și de zeițe însumat prin 5985 de graiuri și limbi diferite de la o singură rațiune; fiecare rostire, o componentă extrasă din cursul biologic omenesc; însușire a marelui adevăr așezat prin îndrumare și lăcătuire ca menire pentru omenire într-o epocă a zeilor adusă la desăvîrșire între anii 11400-9600, timp antic. Creația și creatorul au pătruns ființa înțeleptilor prin suflu divin, satisfăcînd Qu'PIEN'B nevoia de înălțare peste dorințele hoardelor ignorante.

181.097

B.C.U.- IASI 503183

113129
B.C.U. „M. EMINESCU"
— I A Ş I —
alc- 735.654
800.1=59.0
003(02.063)=59.0
BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY
116

Procedee "Lingua" şi credinţă "Pien"

Poetul T. Arghezi scria:

'E greu de explicat ivirea limbilor şi naşterea popoarelor; şi ele participă parcă de la un mister. Deodată, istoria înregistrează, într- o anumită parte a lumii, un popor neştiut şi o limbă nouă, probabil derivată şi înrudită; însă nouă. De ce? Cînd şi cum s-a petrecut fenomenul, ştiinţa presupune fără să ştie. Aici, în jurul Carpaţilor, într-o bună zi, s-a vorbit româneşte. De ce? Nu se înţelegeau îndeajuns oamenii în dacă, slavonă şi latină? De unde nevoia unei limbi noi într-un timp de ignoranţă care nu avea facultatea să aleagă şi să prefere? Fără nimic artificial, s-a iscat o altă vorbire pe care a grăit-o toată lumea dintre graniţi.'

În acest text, există cuvîntul 'mister', fără îndoială, al veacului pe care îl calcă în picioare omenirea. Anul 1993 ar trebui să aibă o semnificaţie majoră în patrimoniul european de valori: după Iisus Christos, el însumează

tetractisul... anume lucrarea de plămădire care încununează tranziția. În plan spiritual, înțelesul este echivalent cu "taina colăceilor", de două ori pentru al doilea douăzeci și doi la număr care se împart în biserică la schimbarea apelor, de la apele mari la apele mici șase săptămîni după eliberarea sufletului din trup și într-o primă etapă de întoarcere a sufletului la părintele său. Dincoace de planul spiritual, lumea este la sfîrșitul unei căutări, foarte probabil, în fața unei mari deslușiri de sine cît o nouă stare de pace.

Doctrina creștină nu are autoritatea de a pune în vileag deînnemuirea numericului deoarece absolutizează, prin termenii "Kabalei" strategia de la însuflețitoarea Ka. La o dată tainică, cuprinsă în monumentul de la Sarmisegetusa Regia - capitala dacilor înțelepți - noi, europenii, ne aflăm în 13393. În plan spiritual, înțelesul este echivalent cu "taina ginerelui", exprimată de numărul 19 (1 pentru fir), mai departe de numărul 10 (1 pentru îndumnezeire), mai departe de numărul 1 (fiul său). În afara înzeirii, lumea se primenește. Pe sporul Kobalahia a așezării strategiei de la însuflețitorul Ko doar cîțiva din oameni - cei mai neîndreptățiți de propria lor contribuție la soarta veacului - nu se vor elibera de

"neliniștea rostoglindei", adică vor fi lipsiți de fața solară a zeului Janus.

Anul acesta se petrece pe măsura capriciilor oferite de luna ianuarie și autoritatea dragonului. Rînduiala în bine a spațiului european va mai fi stăpînită din exterior.

Am făcut această scurtă trecere în revistă a anului în care trăim, a anului în care ne bem pelinul și miedul, cu scopul de a atrage atenția asupra unui fapt: se uită mereu, din pricini întemeiate sau neîntemeiate, că, înainte de toate, a fost cuvînt și că limba vorbită de un popor poate explica părtășania prin mister la verificarea "Kinului" simțit de întregul tot în tot. Nu știm în ce fel, noi avem un program inițiatic deoarece nu știm ce s-a hotărît a fi grai pentru fiecare neam; neamurile intră în istorie și ies din istorie, epuizînd un aspect al menirii universale cu care este împuternicită omenirea. Omul s-a rupt de tărîmul biologic al necuvîntătoarelor acirîndu-se la îndumnezeire după cursul deslușit al folosului:

1) Deus, de la îndrumare (această etapă încheindu-se în anul 11393, timp antic).

2) Zeus, de la lăcătuire (anul 9560, timp antic).

Data de întîi aparține lucrării începută numeric în Africa și desăvîrșită numeno-numeric în Europa cu contribuția zeiței Zalmaxi - stăpîna peste zămislire. Data de al doilea aparține inițiaților din Asia avînd girul zeilor:

a) Ma'at (de așezare a temeiurilor prin autoritate învăguitoare, șase veacuri între anii 11400-10800, timp antic).

b) Ptah (de fixare a impulsului la temei de la plămadă, între anii 10800-10200 timp antic).

c) Thot (de angajare a împuternicirii pînă la temei, între anii 10200 - 9600 timp antic).

Numărul tomurilor în care se află marea lucrare de lăcătuire exprimă ideea de 'urmaș sacru de la pereche' prin însumarea 102 - 3 după cum urmează:

- 28 tomuri însumate conduc la 10, la învățătura despre zece, mai departe, la 1 pentru urmașul întrupat în gîndirea Ma'at.

- 36 tomuri însumate conduc la 9, mai departe, la 0 pentru firul sacru, cel pînă la nod, 'nipsai', în gîndirea zeului Ptah.

- 42 de tomuri însumate conduc la 6 mai departe, la 0 pentru așezarea Gaetusa a folosului în temei

sacru pe corp de curgere zămislitoare în gîndirea Thot.

Mnesarhia - cum se numeşte acest procedeu - defineşte starea de "înnobilarea izvorului adînc prin spor de fir în aşezare", nume pe care nu întîmplător l-a purtat înţeleptul Mnesarchos, fizician şi matematician din Ionia, părintele filosofului mistic Pitagoras din Samos (şi el devenit ilustru printr-o numerologie originală a focului doveditor cu ajutorul tablei înmulţirii). Tatăl său socotise apa doveditoare prin operaţia de adunare.

Contribuţia poporului indian la dezvoltarea structurilor lingvistice într-o stare superioară plasma de întîi cuvînt "Koka"

Primul strat de aşezare a temeiului în zămislire a aparţinut populaţiei africane din preajma munţilor Kenia şi Kilimadjaru. Această populaţie fondatoare de cuvînt urma experienţa "Eta" a modului în care apa este absorbită de pămînt şi cum, în pămînt, apei i se conferă puteri însufleţitoare, s-a ajuns la înţelegerea lucrării de "substanţă biologică". Era de perceput faptul că vegetaţia luxuriantă din preajma Oceanului Indian este favorizată de apă.

Jungla ascunde înțelesul de legare a undei de curs la diferitele straturi de depunere așa cum codrul din limba română ascunde înțelesul belșugului de la însuflețitorul Ko.

Calea pe cuvînt de la junglă la codru este completă. La fel este completă calea de la junglă la bunget sau la pădure însă pe alte coordonate ale statornicirii empirice hotărîtă concret senzorial la nivel de nume și de număr după îndumătorii de adevăr, înțelepții din epoca zeilor.

Asia nu a participat la asemenea lucrare străveche. Definițiile încorporate în spațiul ocupat al graiurilor pentru continentele în cauză evidențiază ordinea:

1) Se cheamă Africa așezarea formei pe firul către însuflețitoarea Ka (acțiunea afriere de produs traco-get și latin).

2) Se cheamă Europa împuternicirea pentru plămadă după stratul zămislitor de urmaș în adăpost propriu (lucrare euristică).

3) Se cheamă Asia așezările de la angajare, ceea ce, în domeniul foarte larg al biologiei, capătă numele de răsărit (lucrare conformă cu acțiunea a zări din limba română).

Așezarea formei o percepem la nivelul unor însumări Mnesarhia simple, în lucrarea de numire a zeilor fenicieni și nu numai a acelor zei.

Urmașul în adăpost propriu îl percepem pe axa sud-nord ca amestec pentru dat de la angajare și ca dat adăpostit după născător. Aici, ideea de sarcină primește semnificația unei strînsuri pe izvor de adîncime continuată pînă la trei segmente:

1) Dalmația în păstrarea temeiului de însuflețire după maul de legare a așezării la dat.

2) Zalmaxi - stăpîna peste zămislire.

3) Zahlmaut, stabilirea locului de dovedire a barierei numerice, a limitei care trasează înnobilarea cuvîntului de la Limba Latină prin Limba Română pînă la Limba Germană.

Curgerea zămislitoare de transfer cuprinde trei registre:

1) Caenegia, la înfigere.

2) Gaetusa, la așezarea folosului în temei.

3) Gaerma, la autoritatea de întrupare adăpostită în corpul Gaia.

Pe axa est-vest, se percep cursurile:

4) Galia la legăturile de înrîurire ale cursului.

5) Graehia, la sporul din zămislitor pe curs țărmuit.

Se cheamă Est starea de zămislire. Se cheamă Vest viitura din starea de zămislire. În codul după care se fixează rostul și rostirile acestor definiții, cardinalitatea se compune din 2 etimoane T'ra:

a) Kar pentru numele purtătoarei.

b) Din pentru numele răzorului care asigură înnemuirea prin dat.

În timpul de străvechime afro-europeană, autoritatea învlăguitoare a deplămădirilor s-a hotărît a fi plasmă (pe structura lingvistică) și Pien (pe structura de îndivinare). În același timp, percepțiile de la însuflețitorul Ko și însuflețitoarea Ka au luat numele de 'Koka' substanța în care se exprimă harurile de la o strînsură obcină și ea pusă în evidență cu ajutorul unui lanț "notarion" la întîlnirea dintre mai multe culmi montane. Lanțul carpatic exprimă ideea de pat germinativ al purtătoarei Ka, stînd așezămînt "Momei" după culmea cu acest nume aflată în vestul României.

Alpii exprimă ideea de așezare a legăturilor prin fir în plămadă și își îndreptățesc oronimia la nivelul creșterilor de tip Gaerma a cursului. Balcanii

exprimă strategia minimă și își îndreptățesc oronimia de la cursul Caenegia.

În spatele acestor semnificații se află strînsura harurilor în munții bătrîni din lanțul hercinian. După regula de impunere a impulsului, ramura de nouă strategie către viitură, o descoperim concentrată în culmea carpatică a Vîlcanului și în prejmuirile de Vîlce. Balcanilor, li s-a conferit folosul de învlăguire zămislitoare după așezarea Ha a impulsului. Dacia a fost cîndva Dahae ca zămislire Ha în așezare de dat.

Himalaya exprimă ideea de spor prin puterea învlăguitoare în așezat de legătură peste fir. Cu alte cuvinte asiaticii din spațiul inițiatic indian au elaborat o învățătură dincolo de pămînt și o limbă care să o poată înscrie în matricea de lege sacră.

Teoria luării în stăpînire a cerului este de suport Brahma (un înțelept care a știut să facă din jertfa inițiatului un cult de penetrare a acoperișului terestru la impuls după dat D'hemel și la curs D'gemel). Limba a fost gîndită de zeița Sarasvati (cea care se identifică prin albia imaginară a izvorului de adînc). Inzii au preamărit-o ca 'maică a verbului'.

Stratul Ebra, vileag de Jhvj

Ideea de nume s-a concretizat în spațiul african, la fenicieni și este, după obîrșie fiecare dintre semnele alfabetului punic la plămadă. În Egipt, scrierea hieroglifică transpune semnificațiile în nume complexe (propoziții) ale însuflețitorului Ko cu însușiri de la însuflețitoarea Ka. Acest procedeu a fost, pînă în secolul al VI-lea timp antic, întrebuințat și în Tracia dar, cînd s-a făcut, nu aceleași proprietăți gîndite de înțelepții egipteni erau evidențiate ci altele mai degrabă asemănătoare cu înțelesul ebraic de mai tîrziu. Acest drum al urmașilor se constată în înscripția 220, corpusul de texte daco- române editat de Academia Română.

Ori de cîte ori suflul divin era conceput de traco-geții succesori la înzeire, marii preoți aveau de săvîrșit, alături de lucrarea pioasă și o lucrare asupra modelului limbii din vremea lor. Așa s-a întîmplat de pildă cînd Zalmoxis a fost eliberat din sclavia ioniană și s-a întors bogat între tracii săi; așa s-a întîmplat cînd marele preot Deceneu s-a simțit pătruns de suflul divin, cea mai înaltă treaptă a înălțării sale spirituale. Zalmoxis a adus

cu sine procedeul Mnesarhia de însumare, cunoscut de stăpînul său din Samos, în același timp a apelat la scrierea grecească și la un anume meșteșug Amfikalnpitelmnihia de dublă funcționalitate a căilor însuflețitoare prin plămadă cu înfiruit de îmbogățire a sporului sacru care dovedea că se poate da vorbirii tracilor orice formă 'Noia' de nouă gîndire. Din acest punct, genialul om ca toți oamenii a devenit cea mai remarcabilă personalitate a antichității trace în trecere dacă nu chiar exprimarea unei conștiințe care avea nevoie de cuvînt. Rapida dezvoltare a vorbirii în mediul geto-dac s-a înfăptuit spre latinitate - vecinul de casă - și nu către o rubedenie care locuia foarte departe în ignoranță. Deceneu a simțit, probabil chemarea către o altă scriere și avem convingerea că lui îi aparține alfabetul elino-latinesc descoperit la mijlocul secolului al XIX-lea de D. M. Papazoglu. Adoptarea alfabetului latin a coincis cu preconizata strategie Valahia a sporului după așezare de la impulsul caenegian. Strategia spirituală Valahia a căpătat utilitate în ultimul mileniu de păstrare istorică a înnemuirii prin neam dac și, aceasta, în strînsă legătură cu expansiunea creștinismului. Creștinismul poate fi considerat ca o încununare a tendințelor ecumenoctice, subtil

dirijate din Asia către cotropirea spiritului european.

Pînă la Brahma și Sarasvati, Asia trăise ca o fată mare care căuta un flăcău să se mărite.

După zeii amintiți, continentul de la răsărit a înălțat împrejmuire de fier în dosul căreia s-a dezvoltat o familie numeroasă - de neamuri noi, de limbi noi, de credințe abstractizate și transferate în cer.

Ebra s-a chemat stratul de zămislire cerească, taina în care se învăluiseră brahmanii după moarte cu înțelepciunea lor cu tot. În ordinea spirituală a lumii trăită de antici, al treilea strat după stratul Eta (al fondatorilor de taină) și stratului Etra (al înaintestătătorilor de daină).

Africa a dat nume lucrurilor iar spiritele de aici s-au nominalizat idoli în ideea de legare a firului la dătător. Europa a creat numărul ca dumerire asupra adăpostirii numelor:

Spiritele s-au chemat Deus ca respect pentru numărul intelectual.

Întreaga lucrare s-a imaginat a fi zeească prin procedeul de lăcătuire, de ferecare a numărului științific.

În Asia, spiritele percepute au luat numele post-european cu fir împuternicit Dio și cu fir la ivire Diva în concordanță cu numeno- numenorologia cerului Hindi și numenologia Ebra - cea care a dat naștere cabalei și sionismului:

- corpul de referință Ta (african) a devenit Tha pentru angajarea 'Sa'.

- corpul de referință T'ra a devenit Thra pentru angajarea 'Sra'.

- corpul de referință Cha (pe K) a devenit concepție Gha la semnul sacru al rombului adică la semnul încheierii unui tetractys înainte așezat credinței Pien.

- În fine, corpul de referință Da a devenit Dha pentru Za fără ca să aibă loc aducerea propriu-zisă la monada primordială cu putere virtual diadică DH.

În stratul Ebra, fiii lui Israel - cel înfiruit Sra - l-au perceput pe Dumnezeu în consoanele jhvh și l-au numit spirit de dublă literă din dubla depunere, zămislitor Yehova. În limba ebraică absolutul se exprimă prin propoziția eu sunt (ih vi). În limba română doar ceea ce este sfințenie în absolut răspunde la numele Sânt sau Sfînt.

Stenogramele creştine de la Basarabi subliniază această deosebire fundamentală hotărînd că Eova este de zămislire împuternicit pe viitură asiatică şi că Mesia este trimis al său prin Iisus care se pune în vileag cît folos de la firul de înfiruit. Pentru a nu ne înstrăina de la credinţa strămoşească, noi românii trebuie să ne întărim convingerea că numele lui Dumnezeu este o înnobilare după dat de la zeul însuşi. Cu alte cuvinte, în creştinismul ortodox românesc nu rodeşte judaismul ci înfiruirea de urmaş la care s-au înnodat etapele urmate pe curs de Kogaion.

La români, de aici la toţi europenii, încreştinarea este un rod al credinţelor de demult, la fel sămînţă pentru răzorul de încreere. Nu putem vorbi de creştinism sau de încreştinare fără a gîndi că Dumnezeu s-a născut român.

Arda

Fiecare cuvînt din Limba Română naşte o semnificaţie după reguli biologice cu posibilitatea de a fi inclusă într-o memorie universală de timp şi spaţiu.

Exprimarea particulară a programului de 'urmă zămislitoare' se află în etimonul Arda al aşezărilor pe adăpost pînă la dat:

1) pentru Europa, Arda exprimă ereditatea prin sol terestru.

2) pentru Asia, Arda exprimă ereditatea prin lemnul de pădure.

S-a chemat Ardilo cel care aparţine prin ereditatea pămîntului şi se cheamă Ardeal dezvoltarea atoatecuprinzătoare prin elementele fundamentale de mai sus.

Corpurile de referinţă rămîn neschimbate:

1) Ta, pentru aşezarea în temei.

2) Sa (din Tha), pentru anagajare.

3) T'ra, pentru aşezare în adăpost după temei.

4) S'ra (din Thra), pentru angajarea pe adăpost propriu.

5) Gaia, pentru zămislirea după așezare în curs.

6) Sgaia (din Thgaia), pentru angajarea pe corp de curgere.

7) Da, pentru așezare în dat. Starea însăși a corpului după îndrumare.

8) Za (din Dha), pentru corpul de ferecare.

Numele dat neamurilor de strămoși Arda sunt "Kei" ale firului zămislitor de la însuflețitoare adăpostite prin deînfiruit "Keiris" în etimonul daco-get al peșterii:

1) Tracia de la Trakia.

2) Geția de la Gaetkia.

3) Dacia de la Dakia.

Fondul "Ta" nu aparține concret - senzorial neamurilor traco-getice, nici poporului român, de aceea a fost socotit de biserică ca aparținînd "Dhero" (îndrumărilor otice).

Valahia se așează la sfîrșitul înțelepciunii tracilor, fixînd istoricește ieșirea acestui neam din istorie. Valahia este echivalentă cu exprimarea începutului strategic al înromânirii, cu ceea ce se

percepe în Keirisul de dumerire asupra zămislirii din urnă. Numele dacilor este un nume dat predumeririlor noastre, astfel consacrate la nivelul oricărei faceri dobîndită prin învățătură "Decen" al unicului înzeit 1 - 0.

Formula 1 - 0 este, în curgere, declanșare de sarcină caen, la înfigere, preluare de sarcină arda la adăpostirea în dat și terminal de sarcină Erde în pămîntul german care se întrupează pe curs Gaerma după așezarea temeiurilor de curs Gaetkia. La epuizarea acestei prime sarcini, se reconsideră întreaga gîndire după un nou proprietar Odin de născător din răzor și o nouă zămislitoare Oestra sau Osara de născătoare din izvorul adînc. Structurile noi sunt controlabile prin:

1) Ardud, la urmașul pentru dat.

2) Urdiniș la înfățișările din înnemuire către deînnemuire.

Ieșind din această stare zămislitoare controlul îndrumării Deutsch. Calea nouă de gîndire Danken conduce la urmașul Kingu, divinitatea așezată în spațiul hiperboreal de nou pămînt ferecat sau de altceva care continuă relația de la cauză la efect către înalt prin înțelesul de dumerire asupra înnemuirii pusă în vileag cu ajutorul legăturilor de

creștere. Înaltul face puntea de legătură cu corpul astrelor angajat peste T'ra ca o întreagă concepție despre înstrăinare.

BCU IAȘI CENTRAL UNIVERSITAR LIBRARY

Omeron S.A.S.C., Casa E.V.I.O. de tipărituri, cu har de la toți pentru toți aici și peste tot, este mîna care se întinde ca să vă facă cei mai buni. Cartea așteptată (uneori) o viață, este cea mai frumoasă cînd se bucură de o tehnoredactare computerizată, imprimare prin procedeu laser, multiplicare iefftină și distribuție rapidă.

Editor coordonator
Grigore ALBU Gral

Folosiți rețeaua de mișcare Birou (9) comenzi,
Competent S.I.M.P.T.O., GRAL E.V.I.O. Proiect,
România - București,
Str. Calea Crîngași, 13, Bloc 11, Scara 1, Parter.
Manager telefon service 01-6374096.

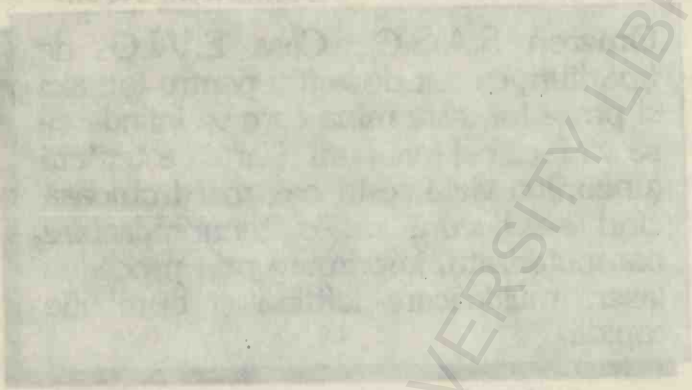

Preț 210 lei

1898 DEP. LEGAL 1993

BCU IAȘI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY